

В. Ф. Баранов

Кульбак Лідія Андріївна

КУЛЬБАК Лідія Андріївна (26. 12. 1936, с. Іванівка, нині Новофедорівка Пологів. р-ну [Запоріж. обл.](#)) – поетеса. Член НСПУ (1969). Закін. Крим. пед. інститут (Сімферополь, 1958). Працювала у ред. київ. видавництв «Дніпро» (1971–73) та «Український письменник» (1973–81). Відтоді – на творчій роботі. Друкується від 1954. У поезії звертається до тем міжвоєн. і повоєн. минулого, порушує морал.-етич., екол., урбаніст. проблеми. Окремі вірші К. перекладено рос. та угор. мовами.

Основні твори

Я солдата люблю. Сф., 1961; Виросту жницею. Сф., 1966; Свято серця. К., 1973; Троянда Турайди. К., 1977; Пісні солідарності. К., 1977; Зоря. К., 1981; На чистій землі. К., 1982; Дива кольорові. К., 1983; Скульптор на риштованні. К., 1984; Хроніка Великої Вітчизни. К., 1987; Материнське дерево. К., 1989; Поле зору. К., 1992.

Рекомендована література

1. Таран Л. Поезією висвітлене обличчя // Вітчизна. 1979. № 7;
2. Гордасевич Г. Три сходинок в безконечність // Гордасевич Г. Силуети поетес. К., 1989.

Покликання на статтю:

Кульбак Лідія Андріївна / В. Ф. Баранов // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-51420>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).